

Să ne aducem aminte (Maleahi)

Textul de memorat: „Căci mare este Numele Meu între neamuri», zice Domnul oștirilor.” (Maleahi 1:11 u.p.)

Gândul central: Maleahi ne vorbește frecvent despre credințioșia lui Dumnezeu față de poporul Său și pune accent pe obligațiile sacre ale acestui popor.

Numele Maleahi înseamnă „Mesagerul Meu”. Despre acest profet nu cunoaștem decât puținele lucruri amintite în cartea sa, ultima dintre cărțile profetilor mici și, totodată, cartea cu care se încheie Vechiul Testament.

Mesajul central al cărții este acela că, de-a lungul istoriei, Dumnezeu i-a descoperit poporului Său dragostea Sa și dragostea aceasta face ca Israel să aibă o răspundere înaintea Domnului. Dumnezeu Se aștepta ca poporul ales și conducătorii lui să asculte de poruncile Sale. Idolatria fățișă nu mai era o problemă la data aceea (se pare că Maleahi se adresează iudeilor întorși din robia babiloniană), dar poporul tot nu se ridica la înălțimea cerințelor legământului. Ritualurile religioase erau îndeplinite, dar religia lor era numai de fațadă, nu pătrundea până în adâncul inimii.

Să fim și noi, ca biserică, atenți la învățăturile acestea!

Mare este Domnul!

1. Citește Maleahi 1. Ce problemă pune profetul În discuție aici? Ne facem și noi vinovați de atitudinea dezaprobată aici?

Maleahi așează în contrast dragostea lui Dumnezeu pentru poporul Său cu atitudinea preoților pe care îi acuză de păcatul sfidării Numelui Sfânt al lui Dumnezeu. Când îndeplineau slujbele de la templu, acești urmași ai lui Aaron acceptau animale de jertfă șchioape, oarbe și bolnave. Din cauza aceasta, poporul era tentat să creadă că jertfele nu erau importante. Totuși, în pustie, Dumnezeu le spusese lui Aaron și fiilor lui că animalele de jertfă trebuie să fie desăvârșite din punct de vedere fizic, fără cusur (vezi Leviticul 1:1-3; 22:19).

În continuare, profetul prezintă trei motive principale pentru care Dumnezeu merita să fie onorat și respectat de israeliți. În primul rând, El este Tatăl lor. Dacă fiii își onorează părinții, cu atât mai mult israeliții aveau datoria să-L respecte pe Tatăl lor ceresc. În al doilea rând, El este Stăpânul și Domnul lor. Dacă slugile se supun stăpânilor lor, cu atât mai mult poporul trebuia să se supună lui Dumnezeu. În al treilea rând, dacă un împărat pământesc nu ar accepta un animal cu defecte sau bolnav ca dar din partea unuia dintre supușii Săi, cu atât mai mult nu poate accepta un asemenea dar Domnul, care este un Împărat mare. Așadar, Maleahi îi întreabă de ce se înfățișează ei cu astfel de animale înaintea Împăratului împăraților, înaintea Aceluia care stăpânește peste întregul pământ.

Dar motivul pentru care faptele lor sunt și mai respingătoare în ochii lui Dumnezeu este acela că toate jertfele arătau spre Isus, Fiul Său fără prihană (Ioan 1:29; 1 Petru 1:18,19). Animalele trebuiau să fie fără cusur pentru că Isus este fără cusur, astfel încât jertfa Sa pentru noi este desăvârșită.

„Spre cinstea și slava lui Dumnezeu, Fiul Său preaiubit – Garantul și Înlocuitorul nostru – a fost oferit și depus în închisoarea mormântului. Mormântul proaspăt săpat L-a ținut închis între pereții lui de stâncă. Dacă un singur păcat ar fi pătat caracterul Său, atunci piatra de la ușa odăii Sale de stâncă nu ar fi fost dată niciodată la o parte, iar lumea, cu povara ei de vinovăție, ar fi pierit” – Ellen G. White, *Manuscript Releases*, vol. 10, p. 385. Nu e de mirare atunci de ce era necesar ca jertfele să fie „fără cusur”.

Dragoste și respect față de semeni

Vocea lui Dumnezeu, care se face auzită iar și iar prin Maleahi, are un ton iubitor ca aceea a unui părinte care stăruie de copiii săi cu rugăminți fierbinți. Când copiii Săi vin cu întrebări și cu nemulțumiri, Domnul este gata să stea de vorbă cu ei. Temele principale ale dialogului sunt legate de câteva atitudini greșite ale poporului.

2. Citește Maleahi 2. Deși sunt luate în discuție mai multe probleme, ce practică îi învinuiește Domnul în mod special? (Vezi versetele 13-16.)

În închinarea lor, toți iudeii Îl recunoșteau pe Dumnezeu ca Tată și Creator al lor, dar nu toți duceau o viață care să demonstreze acest lucru. Maleahi oferă un exemplu din viața de căsătorie pentru a ilustra lipsa de fidelitate și de angajament în relațiile dintre ei. Potrivit bibliei, căsătoria este o instituție sacră, întemeiată de Dumnezeu. Israeliții fuseseră avertizați să nu se unească prin căsătorie cu neamurile, pentru a nu încălca legământul cu Domnul și pentru a nu cădea în idolatrie (vezi Iosua 23:12,13).

Conform planului divin, căsătoria trebuie să fie în angajament pe viață. Cu toate acestea, în timpul lui Maleahi, mulți bărbați călcau jurământul făcut față de soție la tinerețe. Văzând că soția îmbătrânea, bărbatul divorța de ea și se căsătorea cu o femeie mai tânără și mai atrăgătoare. În acest context, Dumnezeu declară că urăște despărțirea în căsătorie (Maleahi 2:16). Acest limbaj categoric ne arată cu câtă seriozitate privește El jurămintele rostite la căsătorie, spre deosebire de oameni, care le privesc de multe ori cu atâta ușurătate. De fapt, regulile stricte cu privire la divorț arată cât de sacră este căsătoria.

Deoarece în Israel divorțul era legal (Deuteronomul 24:1-4), unii bărbați nu ezitau să încalce jurământul căsătoriei. Spre sfârșitul perioadei vechi-testamentare, se pare că divorțul devenise o practică aproape la fel de răspândită ca în multe țări din vremea noastră. Căsătoria nu mai era privită ca un legământ sfânt, încheiat în fața lui Dumnezeu, așa cum afirmă Biblia (Geneza 2:24; Efeseni 5:21-33).

3. Ce avertizare este transmisă în Maleahi 2:17, ținând seama și de tema studiată în secțiunea de astăzi? Dar în contextul mai larg, în diferitele aspecte ale vieții?

Se poate întâmpla să-L „obosim” și noi pe Dumnezeu, poate fără să ne dăm seama?

Aduceți zecimea!

4. Citește Maleahi 3:1-10. Ce spune Dumnezeu aici? Care sunt ideile principale ale pasajului? Există vreo relație între aceste idei? Care anume?

În aceste versete, Dumnezeu repetă mesajul fundamental al profeților mici: dragostea Sa este statornică. În versetul 7, El repetă apelul bine cunoscut: „Întoarceți-vă la Mine și Mă voi întoarce și Eu la voi.” Dar poporul întreabă: „În ce trebuie să ne Întoarcem?” Întrebarea aceasta se aseamănă cu cea din Mica 6:6, referitoare la aducerea de jertfe. De data aceasta, răspunsul este precis, dar surprinzător: problema lor este legată de aducerea zecimii. Poporul este acuzat de furt din lucrurile care sunt ale lui Dumnezeu, deoarece nu Îi înapoiază cu credincioșie darurile și zecimile.

În Biblie, practica zecimii (care constă în a da 10% din venit) are rolul de a ne aduce aminte că Dumnezeu este Stăpânul tuturor lucrurilor și că tot ce avem vine de la El. În Israel, zecimea îi susținea pe leviții care slujeau în templu. Maleahi spune că a nu da zecime este totuna cu a-L înșela pe Dumnezeu.

5. Ce îi îndeamnă Domnul pe israeliți să facă? Ce făgăduințe le dă? Maleahi 3:10

Maleahi 3:10 este unul dintre puținele texte din Scriptură în care Dumnezeu îi îndeamnă pe copiii Săi să Îl pună la încercare. În pustie, la Meriba, israeliții au pus de multe ori la încercare răbdarea Sa, fapt pe care El îl dezaprobă (Psalmii 95:8-11). Totuși aici îi invită să Îl pună la încercare pentru a le arăta că pot avea încredere în El în această problemă, care, potrivit pasajului, este de o importanță spirituală majoră.

Cum te întărește în credință aducerea zecimii (și a darurilor)? Cu alte cuvinte, putem afirma că, atunci când Îl înșelăm pe Dumnezeu neaducând zecimea, ne facem rău nouă înșine?

O carte de aducere-aminte

În Maleahi 3:13-18, poporul se plânge că Domnul nu ține seama de păcate, întrucât cei care făceau lucruri rele și nedreptăți păreau a scăpa nepedepsiți. De aceea, mulți se întrebau dacă mai avea rost să-I slujească și să ducă o viață neprihănită, în condițiile în care răul părea că trece neobservat.

6. De ce este ușor să înțelegem nemulțumirea exprimată în Maleahi 3:14,15?

7. Care este răspunsul lui Dumnezeu? Maleahi 3:16-18

În această lume plină de nedreptate, cu toții ne întrebăm dacă se va face dreptate vreodată. În pasajul acesta, primim asigurarea că Dumnezeu cunoaște toate cazurile și că îi va răsplăti pe cei care Îi sunt credincioși.

8. Maleahi 3:16 este singurul text biblic în care întâlnim expresia „o carte de aducere-aminte”. Ce descoperim în următoarele texte despre cărțile lui Dumnezeu în care sunt înregistrate numele și faptele oamenilor? Exodul 32:32; Psalmii 139:16; Isaia 4:3; Apocalipsa 20:11-15.

Ideea care se desprinde din aceste fragmente este că Dumnezeu știe totul. El îi „cunoaște pe cei ce sunt ai Lui” (2 Timotei 2:19) și pe cei ce nu sunt ai Lui. Noi suntem păcătoși, dar putem revendica neprihănirea Sa, putem cere iertare și putere pe baza făgăduințelor Sale și apoi, bizuindu-ne pe meritele Domnului Hristos, putem muri față de noi înșine și putem trăi pentru El și pentru oameni, conștienți fiind că singura noastră speranță este în harul Său. Dacă ne punem speranța în noi înșine, mai devreme sau mai târziu, vom fi dezamăgiți.

Soarele Neprihănirii

Într-o ocazie anterioară, poporul a întrebat: „Unde este Dumnezeul dreptății?” În capitolul 4, este oferită asigurarea solemnă că Dumnezeu va face dreptate în lume. Atunci, cei trufași și cei răi vor fi distruși cum este distrusă miriștea prin foc. Miriștea este un teren plin de tulpini retezate și de rădăcini ale plantelor rămase în urma recoltării. Fiind uscate, ele ard foarte repede. În ziua Domnului, agentul de distrugere va fi focul, așa cum, în vremea lui Noe, agentul de distrugere a fost apa.

9. Citește Maleahi 4. Potrivit acestui pasaj, care este diferența majoră dintre cei mântuiți și cei pierduți? (Vezi și Deuteronomul 30:19; Ioan 3:16.)

Versetul 1 subliniază soarta celor răi, iar versetul 2, binecuvântările care îi așteaptă pe cei buni. Găsim aici un nou răspuns la întrebarea: „Unde este Dumnezeul dreptății?”, doar că, de data aceasta, este dată asigurarea că va veni o zi în care Soarele Neprihănirii va răsări și va aduce vindecare. Răsăritul „Soarelui Neprihănirii” – în alte versiuni ale Bibliei, „Soarele Dreptății” (vezi, de exemplu, *NTR*) – este metafora începutului unei zile noi, a unei noi ere în istoria mântuirii. La acest răsărit, răul va fi distrus definitiv, cei mântuiți se vor bucura de rezultatul final al lucrării Domnului Hristos pentru ei și în tot universul va dăinui pacea.

Maleahi își încheie cartea cu două îndemnuri referitoare la credința biblică. Primul este un apel de a ne aduce aminte de revelația dată de Dumnezeu prin Moise (primele cinci cărți ale Bibliei și, totodată, cărțile fundamentale ale Vechiului Testament). Al doilea îndemn face referire la lucrarea lui Ilie, profet plin de Duhul Sfânt, care i-a chemat pe israeliți să se pocăiască și să se întoarcă la Dumnezeu.

Isus Însuși a arătat că profeția aceasta s-a împlinit prin lucrarea lui Ioan Botezătorul (Matei 11:13,14), iar noi credem că ea se va împlini încă o dată în timpul sfârșitului, când Dumnezeu va avea un popor care va proclama fără teamă solia Sa în lume. „Cei care vor pregăti calea pentru a doua venire a lui Hristos sunt reprezentați de Ilie cel credincios, la fel ca Ioan, care a venit în duhul lui Ilie cu scopul de a pregăti calea pentru prima venire a lui Hristos.” – Ellen G. White, *Sfaturi pentru sănătate*, p. 72, 73

Cum vom îndeplini această lucrare sfântă? Cât de bine reușești să o aduci la îndeplinire în prezent?

Studiu suplimentar

„Dumnezeu binecuvântează lucrarea mâinilor oamenilor, pentru ca ei să-I dea înapoi partea Sa. El le dă soare și ploaie. El face vegetația să rodească, El le dă sănătate și pricepere pentru câștigarea mijloacelor necesare pentru viață. Orice binecuvântare vine din mâna Sa darnică și El dorește ca oamenii să-și arate recunoștința, întorcându-I o parte în zecimi și daruri de mulțumire: daruri de bunăvoie, daruri pentru păcat. Ei trebuie să consacre mijloacele lor slujirii Sale, pentru ca via Sa să nu rămână un pustiu neroditor. Ei trebuie să studieze ce ar face Domnul dacă ar fi în locul lor, trebuie să aducă toate problemele grele înaintea Lui, în rugăciune. Ei trebuie să manifeste un interes neegoist în edificarea lucrării Sale, în toate părțile lumii.” – Ellen G. White, *Profeți și regi*, p. 707, 708

Întrebări pentru discuție

1. Meditează mai mult asupra temei căsătoriei, așa cum este ea prezentată în Biblie. Căsătoria este o instituție sacră, o instituție creată de Dumnezeu Însuși. Biblia arată câteva condiții foarte precise pe baza cărora poate fi desfăcută o căsnicie. Dacă am avea permisiunea de a o desface cu ușurință, ar mai fi ea sacră și importantă? Dacă am putea să o desființăm pentru orice motiv banal, atunci căsătoria însăși ar fi un lucru banal. Cum ne dovedesc regulile stricte cu privire la desfacerea căsătoriei faptul că ea este o instituție specială?

2. În cadrul grupei, recitiți cu atenție Maleahi 2:17. Ce le putem spune noi, ca adventiștii de ziua a șaptea, care avem o anumită înțelegere despre judecata preadventă, celor care își pun astfel de întrebări?
3. Maleahi 4 amintește despre distrugerea finală completă a celor pierduți. Cum este combătută aici ideea că ei vor arde veșnic în iad? Cum a condus această învățătură falsă la o înțelegere greșită a caracterului lui Dumnezeu? Ce alte învățături false au avut efecte similare?
4. În bine-cunoscutul discurs al Marelui Inchizitor, scriitorul rus Dostoievski arată faptul că biserica din vremea sa ținea totul atât de bine sub control, încât nu mai avea nevoie de Hristos. Ne aflăm și noi în același pericol? Sau poate că nici nu ne dăm seama că ne aflăm în acest pericol?